

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

- 1 Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
 - 2 Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
 - 3 Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
 - 4 Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5- 10')
 - 5 Giới thiệu đề tài về đời sống hôn nhân gia đình, chia sẻ những kinh nghiệm sống, những suy nghĩ, ưu tư, những phần đầu đã vượt qua và những quyết tâm thay đổi sắp tới... (45')
 - 6 Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh
 - 7 Hát một bài (Các bài hát trong tập hợp LG) (...')
- Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc

Đức Giê-su và trẻ em (Mc 10: 13 -16; Lc 18: 15 -17)

¹³ Bấy giờ người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giê-su, để Người đặt tay trên chúng và cầu nguyện. Các môn đệ la rầy chúng.¹⁴ Nhưng Đức Giê-su nói: "Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Trời là của những ai giống như chúng."¹⁵ Người đặt tay trên chúng, rồi đi khỏi nơi đó.

THƯ GỎI CON YÊU

Đưa con gái yêu quý của mẹ ơi!

Mẹ đã lên vào phòng con, ngồi bên con khi con ngủ, và ngắm nhìn nhịp thở lên xuống của con từng lúc. Mắt con nhắm lại an bình, mái tóc quăn vàng hoe đóng khung lấy khuôn mặt của con. Chỉ ít phút trước, khi ngồi trong phòng với công việc giấy tờ của mẹ, một nỗi buồn sâu xa tràn ngập tâm hồn mẹ khi mẹ suy nghĩ tới những biến cố trong ngày. Mẹ không thực sự tập trung vào công việc được nữa, và vì thế mẹ đã đến để nói chuyện với con trong sự tĩnh mịch khi con đang nằm nghỉ.

Buổi sáng mẹ đã bắt mẫn với con vì con mặc áo quần quá chậm chạp. Mẹ đã bảo con từ nay chừa cái tính lờ đờ ấy đi. Mẹ đã la mắng con vì con đã đặt sai chỗ chiếc vé ăn trưa. Và mẹ thu dọn bữa điểm tâm với một cái nhìn thất vọng khi con làm đổ đồ ăn trên áo sơ mi của con.

- *Lại đánh đổ!*

Mẹ đã thờ dãi lắc đầu nói với con như thế nhưng con chỉ bẽn lễn mỉm cười với mẹ và nói:

- *Tạm biệt mẹ yêu!*

Buổi chiều mẹ gọi điện thoại trong khi con chơi trong phòng ngủ của con, ca hát om sòm và diễn kịch một mình với tất

cả những đồ chơi được xếp thành những hàng lối vui mắt ở trên giường. Mẹ cúi kinh ra hiệu cho con giữ im lặng và ngưng chơi rồi mẹ tiếp tục bận bịu với công việc trên điện thoại. Sau đó mẹ ra lệnh như một anh trung sỹ:

- *Hãy ngưng những trò làm mất thời giờ như vậy đi!*

Con trả lời với vẻ hối hận, trong khi sửa thế ngồi ngay ngắn bên bàn học của con, tay cầm một cây viết chì:

- *Thưa mẹ, vâng.*

Sau đó căn phòng của con trở lại yên tĩnh.

Buổi tối khi mẹ đang ngồi làm việc nơi bàn, con ngấp ngừng tiến lại hỏi với một chút hy vọng:

- *Mẹ ơi, chúng ta có đọc truyện tối nay không?*

Mẹ trả lời bằng giọng:

- *Tối nay không đọc! Phòng con vẫn bừa bộn! Mẹ sẽ phải nhắc con bao nhiêu lần nữa?*

Con cúi đầu lê bước đi về phòng mình. Một lúc sau con trở lại hé nhìn vào khe cửa. Mẹ hỏi bằng một giọng khó chịu:

- *Bây giờ con muốn gì?*

Con không nói một lời, bước vào phòng, vòng tay ôm cổ mẹ, hôn lên má mẹ và thì thầm:

- *Mẹ ơi! Chúc mẹ ngủ ngon! Con yêu mẹ...*

Đó là tất cả những gì con đã nói trong lúc xiết chặt lấy mẹ, rồi con biến đi nhanh như lúc con xuất hiện.

Sau đó, mẹ ngồi dán chặt mắt xuống bàn một lúc lâu, cảm thấy một đợt sóng hối hận dâng trào trong mẹ. Mẹ tự hỏi, mẹ đã đánh mất nhịp điệu của ngày ở điểm nào và nó đáng giá ở cái gì? Con đã không làm gì gây ra sự bức tức của mẹ. Con chỉ là một đứa trẻ bận bịu với nhiệm vụ lớn lên và học hành. Hôm nay mẹ đã bị lạc đường trong một thế giới của người lớn với những bồn phạt, những đòi hỏi và có ít năng lực còn lại để trao cho con. Hôm nay con đã trở thành thầy dạy của mẹ bằng sự thôi thúc không bị kiểm chế của con để chạy vào hôn chúc mẹ ngủ ngon, dù sau một ngày gian khổ, rón rén chung quanh những cơn giận dữ bức bối của mẹ.

Và lúc này, khi nhìn con nằm ngủ say sưa, mẹ ao ước được bắt đầu lại một ngày. Ngày mai mẹ sẽ cư xử với nhiều hiểu biết như con đã chỉ cho mẹ hôm nay để mẹ có thể là một người mẹ đích thực: trao tặng một nụ cười thân ái khi con thức; một lời nói khích lệ khi con đi học về; và một câu chuyện lý thú trước khi ngủ; mẹ sẽ cười khi con cười và sẽ khóc khi con khóc. Mẹ sẽ nhắc nhở mình rằng: con là một đứa trẻ, không phải là một người lớn, và mẹ sẽ tận hưởng chức vị làm mẹ của mình. Tinh thần yêu thương và tha thứ của con hôm nay đã làm mẹ xúc động và vì thế, mẹ đến với con trong giờ phút muộn màng này để cảm ơn con – đứa con của mẹ, thầy dạy của mẹ và người bạn của mẹ - về món quà tình yêu của con đã trao ban cho mẹ.

Diane Loomans